

Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (8.-9. december 2011) om et udkast til international aftale om en finanspolitisk stabilitetsunion

Europa-Parlamentets beslutning af 18. januar 2012 om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde (8.-9. december 2011) om et udkast til international aftale om en finanspolitisk stabilitetsunion (2011/2546(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 8.-10. december 2011,
 - der henviser til erklæringen fra stats- eller regeringscheferne i euroområdet den 9. december 2011,
 - der henviser til den såkaldte "six-pack" og til Kommissionens to forslag om en yderligere styrkelse af budgetdisciplinen¹,
 - der henviser til situationen i forhandlingerne om udkastet til den internationale aftale om en styrket økonomisk union,
 - der henviser til redegørelsen på Parlamentets vegne fra dets repræsentanter i ad hoc-arbejdsgruppen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
1. betvivler nødvendigheden af en sådan mellemstatslig aftale, hvis vigtigste målsætninger for størstedelens vedkommende kan opfyldes bedre og mere effektivt ved hjælp af foranstaltninger i henhold til EU-retten, som kan bidrage med en effektiv, hurtig og varig løsning på såvel den aktuelle finansielle og økonomiske krise som den sociale krise i mange EU-medlemsstater; er ikke desto mindre parat til at udfolde bestræbelser på at finde en konstruktiv løsning;
 2. bekræfter sin støtte til redegørelsen til ad hoc-arbejdsgruppen udarbejdet af de medlemmer, der blev valgt af Formandskonferencen til at repræsentere Parlamentet; beklager, at udkastet til den internationale aftale af 10. januar 2012 indtil nu ikke afspejler Parlamentets forslag; understreger, at mange medlemsstater støttede en række af de forslag, som blev stillet på mødet den 12. januar 2012; vil genoverveje sin holdning, når det har modtaget det endelige udkast, som forventes at foreligge den 18. januar 2012;
 3. er stærkt overbevist om, at Den Monetære Union kun kan udvikle sig til en reel økonomisk og skattemæssig union via fællesskabsmetoden; erindrer om, at EU er et politisk projekt baseret på fælles værdier, stærke fælles institutioner og respekt for fælles regler;

¹ Forordning om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater (COM(2011)0819), og forordning om fælles bestemmelser og evaluering af udkast til budgetplaner (COM(2011)0821).

4. understreger især også:
- at det i den nye aftale utvetydigt og eksplicit skal slås fast, at EU-retten har forrang frem for aftalens bestemmelser
 - at alle foranstaltninger til gennemførelse af aftalen skal iværksættes i overensstemmelse med de relevante procedurer i EU-traktaterne
 - at aftalen skal være i overensstemmelse med fællesskabsretten, især hvad angår tallene i stabilitets- og vækstpakten, og hvor kontraherende parter ønsker at fastsætte mål, der afviger fra EU-retten, skal dette ske ved anvendelse af EU's gældende retlige procedurer og må ikke føre til etablering af dobbeltstandarder
 - at alle de kontraherende parter i aftalen, uanset om de er euromedlemsstater eller ikke, bør have samme ret til at deltage i eurotopmøderne
 - at den demokratiske ansvarspligt skal sikres via øget inddragelse af såvel Europa-Parlamentet som de nationale parlamenter på deres respektive niveauer i alle aspekter af den europæiske økonomiske samordning og styring
 - at samarbejdet mellem nationale parlamenter og Europa-Parlamentet skal foregå inden for rammerne af EU-traktaterne i overensstemmelse med artikel 9 i protokol nr. 1 til traktaterne
 - at den nye aftale skal indeholde en retligt bindende forpligtelse for de kontraherende parter til at tage alle de skridt, der er nødvendige for at sikre, at aftalens væsentligste punkter indarbejdes i traktaterne inden for en periode på maksimalt fem år;
5. opfordrer på ny til en union baseret både på stabilitet og bæredygtig vækst; mener, at budgetdisciplinen, som danner grundlaget for bæredygtig vækst, i sig selv ikke er tilstrækkelig til at skabe et økonomisk genopsving, og at aftalen skal sende et klart budskab om, at Europas ledere agter at gøre den samme kraftige indsats på begge fronter; understreger derfor, at aftalen skal indeholde et tilsagn fra de kontraherende parter om, at de træffer foranstaltninger til at fremme stærkere konvergens og konkurrenceevne såvel som forelægger forslag til en amortiseringsfond, projektobligationer, en afgift på finansielle transaktioner i henhold til EU-retten og samtidig med, at der sikres budgetdisciplin, en køreplan for stabilitetsobligationer;
6. understreger, at de samme institutionelle, juridiske og politiske aspekter gør sig gældende i forbindelse med andre multilaterale aftaler vedrørende finanskrisen, f.eks. den europæiske stabilitetsmekanisme; anmoder derfor om at blive inddraget i disse forhandlinger på samme måde;
7. forbeholder sig ret til at bruge alle de til rådighed stående politiske og juridiske instrumenter til at forsvare EU-retten og EU-institutionernes rolle, især hvis dele af slutaftalen er i modstrid med EU-retten;

8. minder Kommissionen om, at den har pligt til i enhver henseende at udøve sin institutionelle rolle som traktaternes vogter;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til stats- og regeringscheferne, Rådets formand, Eurogruppens formand, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.